

Källa: Landskrona Posten
Upplaga 7800
Utgivningsort Skåne län
Frekvens 7/vecka
Telefon 0418 - 49 65 00
Fax
E-mail landskronaposten@hd.se
Hemsida www.hd.se
Copyright Landskrona Posten

Infopaq
Adress Kungsgatan 18
114 88 Stockholm
Telefon +46 (8) 562 228 00
Fax +46 (8) 562 228 99
E-mail support@infopaq.se
Hemsida www.infopaq.se

Gunnar Bergdahl reser till Jerusalem i sällskap med Elisabeth Ohlson Wallins uppmärksammade fotoutställning med samma namn.

Elisabeths evangelium

FOTO

Jerusalem

Elisabeth Ohlson Wallin
Världskulturmuseet, Göteborg
Pågår till och med xx

För åtta år sedan hade jag förmånen att tillbringa en vecka i Jerusalem. Den heliga staden är en stark, tät upplevelse. Bakom stadsmurarna, som löper runt ett område inte mycket större än Gamla stan i Stockholm, finns hela vår civilisations historia i koncentrat.

Muslimernas al Aqsa-moské med sin glittrande kupol, judarnas Klagomur, Gravkyrkan och alla de andra kristna mytplatserna, basarerna i bottenvåningen av denna tusen-åriga bebyggelse, de beväpnade vakterna vid synliga och osynliga gränser, raden av bussar utanför stadsmuren, de armeniska kvarteren. Och alla dessa pilgrimer på väg mot sina respektive heliga platser.

Bortom murarna ligger den lilla höjd som heter Oljeberget och utanför den gamla stadsporthens välvda båge den ännu mindre kulle där Jesus ska ha spikats upp på korset.

Minnesbilder stiger fram när jag besöker Elisabeth Ohlson Wallins utställning *Jerusalem* på Världskulturmuseet i Göteborg. Köerna är långa. Precis som i staden där

hon i påskas tog dessa 15 bilder på människor som lever under trycket mellan sin sexuella läggning och gamla religiösa böckers hatfyllda förbannelser. Bibelns Moseböcker, Koranens påbud, Torans regler. Här som där finns nervösa vakter som övervakar besökarna på Sveriges fegaste museum.

Världskulturmuseet i Göteborg beställde denna utställning, när de fick klart för sig vad den handlade om tackade man nej, därefter blev de med rätta kritiserade, då backade man och exponerar nu Ohlson Wallins bilder. Dock bara under tre veckor! En rent av skamlig försiktighet.

Den som har sett "Ecce Homo", Elisabeth Ohlson Wallins stora genombrott 1998 där hon placerade Jesus i en rad religiöst kalkerade situationer omgiven av läderbögar och transor, blir inte överraskad när man väl tar sig in i de två rum – ett i mörker, ett i skarpt ljus – och betraktar hennes nya bilder.

Men till skillnad från "Ecce Homo" – där den religiösa kitschen tog udden av budskapet – är detta mycket mer närvarande fotografi. Om än iscensatt och med modeller i rollerna som förtappade. Förbi-passerande ögonblick som de två lesbiska kvinnornas kyss vid det allra heligaste, som de två nakna männen i sin kåta omfamning på stadsmurens råa sten, som sällskapet nakna homosexuella män i en

ravin med Döda havets skimmer i bakgrunden.

Här blixtrar ögonblickens autenticitet på ett sätt som skiljer delar av "Jerusalem" från hennes tidigare verk. Men här finns också de där mastigt symbolladdade bilderna där religiösa myter får sin provokativt iscensatta form. Det är fotokonst i samma anda som Hasselbladspriestagaren Jeff Wall.

Varje bild bär en text ur de religiösa urkunderna om straff, död, stening, helvetets eldar och evig förtappelse. Några till och med projicerade på bilderna som eldskrift. Som den ensamman som följer sitt ansikte med den fördömande texten på sin egen kropp.

Så ställer, högst didaktiskt, Ohlson Wallin kärleken mot uråldriga profetord. Hennes enkla fråga är varför denna kärlekens innerlighet ska fördömas.

Här grupperar sig samtiden. Örskelljunga mot Köpenhamn, Åke Green mot KG Hammar. Helvetets eld mot varje människas rätt att älska. Och i ett globalt perspektiv djupnar hela utställningen. HBTQ-människors hotade möjligheter att existera i denna vår gemensamma värld där dödsstraff fortfarande praktiseras som på Jesu och Muhammeds tid är en realitet.

Det må vara hur politiskt korrekt som helst men det finns en stark laddning och ett djupt engagemang

i hennes bilder. De rör vid mig och jag står länge och ser de två kvinnorna med menstruationsblodet som runnit utmed benen och som betraktar mig mer än jag ser dem. Dessa "orena" kvinnor vars röda mensblod än i denna dag är blått i bioreklamerna för bindor och tamponger.

Jag vänder tillbaka till bögpåret med sina adopterade söner som de så ömt matar i sina armar och låter bilden glida samman med samtiden.

Jag betraktar de där kvinnorna som kysser varandra längst in i kristendomens krypta där alla andra är djupt upptagna av sina religiösa aktiviteter.

Jag minns stämningen där inne i det allra heligaste när jag själv som nyfiken hedning var på turistbesök.

Och jag ser Elisabeth Ohlson Wallins personliga omtolkning av ett kristet, islamskt och judiskt kärleksbudskap.

Detta hat, så ser det ut. Detta predikande om kärnfamiljer och "naturlighet". Denna bokstavstro. Men vad är då kärleken annat än ett löfte om att vi alla är människor?

Jerusalem är nära, Lars Vilks löjeväckande rondellhundar skäller långt borta på andra sidan Oljeberget.

Ordernr. SM000000
Kundnr. 46850741000
Journalnr. 5749

Elisabeths evanqelium

21-11-2010: Landskrona Posten, Kultur & NÄrlje, sida 50

Sökord: Cyprus 123

Källa: Landskrona Posten

Upplaga 7800
Utgivningsort Skåne län
Frekvens 7/vecka
Telefon 0418 - 49 65 00
Fax
E-mail landskronaposten@hd.se
Hemsida www.hd.se
Copyright Landskrona Posten

Infopaq

Adress Kungsgatan 18
114 88 Stockholm
Telefon +46 (8) 562 228 00
Fax +46 (8) 562 228 99
E-mail support@infopaq.se
Hemsida www.infopaq.se

"Kyssten", Elisabeth Ohlson Wallin.

Här grupperar sig samtiden. Örkelljunga
mot Köpenhamn, Åke Green mot KG Hammar.
Helvetets eld mot varje människas rätt att älska.

"Familjen", Elisabeth Ohlson Wallin.